

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”EU:n kehitysyhteistyöpolitiikasta tukea osallistavalle kasvulle ja kestäväälle kehitykselle – EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen parantaminen”

(2011/C 192/03)

ALUEIDEN KOMITEA

- on samaa mieltä komission kanssa siitä, että tietyillä yhteiskunnan osa-alueilla tapahtuneesta edistyksestä huolimatta on vielä tehtävä paljon, ennen kuin kansainvälinen yhteisö saavuttaa itselleen hieman yli vuosikymmen sitten vuosituhatjulistuksessa asettamansa kehitystavoitteet.
- katsoo, että kehitysyhteistyön rahoitukseen käytettävissä oleviin varoihin liittyviin tekijöihin tulisi kiinnittää nykyistä enemmän huomiota. Samalla tulisi pitää voimassa avunantamista koskevat sitoumukset, tukea kehitysmaiden omien resurssien mobilisoimista, vahvistaa niiden verotusjärjestelmiä, torjua korruptiota, tukea ponnisteluja veronkiertoa, pääomien pakenemista ja laittomia rahavirtoja vastaan sekä auttaa uusien rahoituslähteiden etsimisessä.
- pahoittelee, että vaikka Euroopan komissio myöntää paikallis- ja alueviranomaisilla olevan perusluonteinen rooli kehitysyhteistyössä ja yhteistyöohjelmissa, se ei mainitse vihreässä kirjassa niiden yhä tärkeämpää roolia EU:n kehitysyhteistyöpolitiikassa, joka pyrkii olemaan tehokasta ja nauttimaan yhteiskunnan kannatusta. Niinpä komitea kehottaa pohtimaan nykyistä keskitetyemmin paikallis- ja alueviranomaisille kuuluvaa roolia yhteiskunnallisesti laajapohjaisen kehityksen edistämiseksi, tehokaiden hallintoelinten luomisessa kehitysmaihin ja ympäristöystävällisen energiamallin käyttöönottoamisessa.
- toivoo, että unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tarkistuksessa ja unionin konsensuksessa pitäydytään tiedonannossa ”Paikallisyhteisöt kehitysyhteistyön toimijoina” viitotetulla tiellä; siinä näet korostetaan kyseisten viranomaisten asemaa, roolia ja niiden tuomaa lisäarvoa kehitysyhteistyöalalla ja -politiikoissa. Edistääkseen vaihtoa ja tarjotakseen alue- ja paikallisyhteisöille poliittisen ilmaisufoorumin kehitysyhteistyöasioissa AK sitoutuu tekemään myös vastaisuudessa tiivistä yhteistyötä Euroopan komission kanssa järjestettäessä hajautettua yhteistyötä käsittelevää vuotuista konferenssia.

Esittelijä	Jesús GAMALLO ALLER (ES, PPE), Galician aluehallituksessa ulkosuhteista ja suhteista Euroopan unioniin vastaava pääjohtaja
Viiteasiakirja	Vihreä kirja – EU:n kehitys yhteistyöpolitiikasta tukea osallistavalle kasvulle ja kestäväälle kehitykselle – EU:n kehitys yhteistyöpolitiikan vaikutuksen parantaminen KOM(2010) 629 lopullinen

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

Yleistä

1. on samaa mieltä komission kanssa siitä, että tietyillä yhteiskunnan osa-alueilla tapahtuneesta edistyksestä huolimatta on vielä tehtävä paljon, ennen kuin kansainvälinen yhteisö saavuttaa itselleen hieman yli vuosikymmenen sitten vuosituhajulistuksessa asettamansa kehitystavoitteet.

2. yhtyy komission näkemykseen siitä, että on tarpeen parantaa EU:n kehitys yhteistyöpolitiikan vaikutusmahdollisuuksia ja lisäarvoa, jotta vuosituhannen kehitystavoitteet voidaan saavuttaa. Komitea katsoo, että tämä tehtävä on vieläkin tärkeämpi, kun otetaan huomioon vakava talouskriisi, josta suuri osa avunantajista kärsii.

3. pahoittelee, ettei vihreässä kirjassa syvennetä EU:n kehitys yhteistyötoimien lisäarvon kartoittamiseen tarvittavia kriteerejä, ettei siinä kiinnitetä enempää huomiota tarpeeseen arvioida perusteellisemmin toteutettujen toimien vaikutusta ja ettei siinä ehdoteta toimia Pariisin toimintaohjelman, Accran toimintaohjelman eikä kehityspolitiikkaa koskevaan eurooppalaiseen konsensukseen ja EU:n menettelysääntöihin perustuvien sitoumusten syventämiseksi.

4. katsoo, että kehitys yhteistyön rahoitukseen käytettävissä oleviin varoihin liittyviin tekijöihin tulisi kiinnittää nykyistä enemmän huomiota. Samalla tulisi pitää voimassa avunantamista koskevat sitoumukset, tukea kehitysmaiden omien resursien mobilisoimista, vahvistaa niiden verotusjärjestelmiä, torjua korruptiota, tukea ponnisteluja veronkiertoa, pääomien pakeneamista ja laittomia rahavirtoja vastaan sekä auttaa uusien rahoituslähteiden etsimisessä.

5. on vakuuttunut siitä, että kohdennettu tuki, jota seurataan ja arvioidaan järjestelmällisesti, on avunantajille käytännössä arvokas investointi. Se on sijoitus vapauteen ja oikeuteen, sillä se auttaa tekemään yhteiskunnista oikeudenmukaisempia ja juurruttamaan niihin entistä paremmin ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Se on sijoitus edistykseen ja hyvinvointiin, koska keskinäisten riippuvuussuhteiden maailmassa yhden kehitys on toiselle vakauden ja dynaamisuuden lähde. Se on myös investointi turvallisuuteen, koska se heikentää jännitteitä ja parantaa kansainvälisen järjestelmän hallittavuutta.

6. painottaa olevansa vakuuttunut, että valitettavasti kansainvälinen apu on riittämätön osa niiden tekijöiden kokonaisuutta, jotka voivat viedä kehitys prosesseja eteenpäin köyhimmässä maissa. Tämä pakottaa parantamaan avunantajamaiden noudattamien politiikkojen johdonmukaisuutta ja luomaan sellaiset sääntelypuitteet, joilla ohjailaan kansainvälistä kauppaa ja rikkaiden maiden maataloustukia siten, että globalisaation mukanaan tuomat kehitys mahdollisuudet jakautuvat mahdollisimman oikeudenmukaisesti. Komitea pahoittelee kuitenkin sitä, että näitä näkökohtia ei käsitellä asianmukaisesti vihreässä kirjassa huolimatta siitä, että ne ovat kansainvälisten johtajien asialistalla YK:ssa ja G20-ryhmässä.

7. pahoittelee, että vaikka Euroopan komissio myöntää paikallis- ja alueviranomaisilla olevan perusluonteinen rooli kehitys yhteistyössä ja yhteistyöohjelmissa, se ei mainitse vihreässä kirjassa niiden yhä tärkeämpää roolia EU:n kehitys yhteistyöpolitiikassa, joka pyrkii olemaan tehokasta ja nauttimaan yhteiskunnan kannatusta. Niinpä komitea kehottaa pohtimaan nykyistä keskitetympin paikallis- ja alueviranomaisille kuuluvaa roolia yhteiskunnallisesti laajapohjaisen kehityksen edistämiseksi, tehokkaiden hallintoelinten luomisessa kehitysmaihin ja ympäristöystävällisen energiamallin käyttöönottamisessa.

8. toivoo, että unionin kehitys yhteistyöpolitiikan tarkistuksessa ja unionin konsensuksessa pitäydytään tiedonannossa "Paikallisyhteisöt kehitys yhteistyön toimijoina" viitoitetulla tiellä; siinä näet korostetaan kyseisten viranomaisten asemaa, roolia ja niiden tuomaa lisäarvoa kehitys yhteistyöalalla ja -politiikoissa. Edistääkseen vaihtoa ja tarjotakseen alue- ja paikallisyhteisöille poliittisen ilmaisuforumin kehitys yhteistyöasioissa AK sitoutuu tekemään myös vastaisuudessa tiivistä yhteistyötä Euroopan komission kanssa järjestettäessä hajautettua yhteistyötä käsittelevää vuotuista konferenssia.

9. muistuttaa, että alueiden komitea kaavaili aiheesta "Kevät-paketti: EU:n toimintasuunnitelma vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi" antamassaan lausunnossa (CdR 116/2010) seuraavaa: "voitaisiin tutkia sitä, että jokainen Euroopan 100 000 alue- ja paikallisyhteisöstä päättäisi kulloistakin kansallista lainsäädäntöä noudattaen osoittaa vapaaehtoisesti kehitysapuun vähintään 1 euron asukasta kohti vuodessa. Ne alue- ja paikallisviranomaiset, jotka eivät suoraan toteuta hajautetun kehitys yhteistyön toimia, voisivat maksaa osuutensa paikallisyhteisöjen kehitysapurahastoon, kuten Espanjassa nykyisin tehdään. Kehitys yhteistyöhön epäsuorasti vaikuttavia toimia (esimerkiksi suuren yleisön valveuttaminen köyhyydestä maailmassa) voitaisiin myös hyödyntää tässä yhteydessä."

Kehitysyhteistyöpolitiikkojen vaikutusten parantaminen

10. on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että kehitysyhteistyö on aiheellista ”keskittää niille aloille, joilla selkeästä lisäarvosta on näyttöä”. Komitea katsoo kuitenkin, että ei ole olemassa kriteerejä eikä osoittimia, joilla voitaisiin osoittaa yksiselitteisesti, onko EU:n kyky tuottaa lisäarvoa kehitysyhteistyöpolitiikassaan kehittymässä parempaan suuntaan.

11. kannattaa komission suositusta vahvistaa ja parantaa EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutustenarviointimenettelyjä. Komitea toteaa, että EU:lla on paljon liikkumavaraa ottaa käyttöön entistä jämerämpiä ja innovatiivisempia vaikutustenarviointimenettelyjä, joista mainittakoon satunnaistamistekniikkojen (*randomized evaluation*) soveltamiseen pohjautuvat menettelyt, joita ei ole EU:ssa juuri edes tutkittu. Tähän tulisi pyrkiä myös hajautetun yhteistyön alalla.

12. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että tavoite ”kasvua inhimillistä kehitystä varten” tulee asettaa etusijalle vähintään kahdesta syystä: i) ensinnäkin tällä tavoin korjataan kehitysavussa viime vuosina vallinnut vääristymä, kun on korostettu kehityksen sosiaalisia ulottuvuuksia, jotka jäävät helposti lyhytaikaisiksi ilman osallistavaa talouskasvua; ii) toiseksi kriisi vaikuttaa monien kehitysmaiden talouksissa mahdollisuuksiin synnyttää talouskasvua, vähentää köyhyyttä ja luoda työpaikkoja.

13. muistuttaa kuitenkin, että kasvu ja kehitys eivät ole synonyymejä ja että kehitys tarkoittaa lisäksi tuotantokapasiteetin laajentamista, sosiaalisten saavutusten edistämistä ja vaurauden jakamista koko alueelle sellaisen kestäväen paikallisen ja alueellisen kehityksen avulla, joka kattaa maantieteellisesti koko alueen ja on myös köyhimpien väestöryhmien ulottuvilla.

14. muistuttaa, että paikallis- ja alueviranomaisten osallistuminen on ratkaisevaa aluelähtöisen kehityksen saamisessa elinvoimaiseksi, sillä ne ovat perustavan tärkeitä toimijoita endogeenisen ja kestäväen kasvun luomisessa.

15. katsoo komission tavoin, että kumppanimaiden instituutioiden vahvistaminen ja niiden tehokkuuden ja legitimitietin parantaminen on yksi koko kehitysyhteistyöstrategian keskeisistä tehtävistä. Lisäksi se parantaa taloudellisen ja yhteiskunnallisen muutosprosessin hallinnoinnin edellytyksiä.

16. kehottaa kuitenkin komissiota kiinnittämään nykyistä enemmän huomiota niihin haittavaikutuksiin, joita riippuvuudella kehitysavusta on kumppanimaiden instituutioiden laatuun, ja painottamaan nykyistä enemmän tehtäviä, jotka liittyvät keskeisiin korruption torjuntaan tähtääviin toimiin ja kehitysmaiden verotuskapasiteetin vahvistamiseen; se toimisi keinona parantaa instituutioiden laatua, vähentää niiden riippuvuutta avusta ja parantaa niiden kykyä hyödyntää maan omia resursseja.

17. korostaa lisäksi, että hallinnon hajauttamisprosesseilla on ratkaiseva rooli instituutioiden legitimitietin ja tehokkuuden parantamisessa, sillä ne voivat lähentää hallintoa ja kansalaisia toisiinsa ja juurruttaa demokraattiset arvot yhteiskuntaan. Paikallis- ja alueviranomaisilla tulisi olla keskeinen rooli näiden prosessien edistämässä, mutta vihreässä kirjassa ei oteta huomioon tätä näkökohtaa.

18. on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että tietyn turvallisuustason saavuttaminen on kehityksen edellytys. Sen vuoksi avunantajien on tarkasteltava uudelleen turvallisuuden ja kehitysyhteistyön ohjelmien nykyistä suhdetta, sillä ne ovat yhteydessä toisiinsa. On myös vahvistettava toimielimiä, parannettava ihmisoikeuksia ja sosiaalista koheesiota maissa, joissa valtio on heikko, sekä otettava käyttöön varhaisvaroitusjärjestelmiä ja ennaltaehkäisevän diplomatian menetelmiä. Komitea kehottaa kuitenkin komissiota selkiyttämään EU:n kehitysyhteistyöstä vastaavien yksiköiden ja ulkosuhteista vastaavien yksiköiden toimivaltajako.

19. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että avun tehostamiseksi eurooppalaisten avunantajien toiminnan koordinoimista on tultava ”paljon järjestelmällisempää ja tehokkaampaa”. Komitea pitää niin ikään asianmukaisena ehdotusta, jonka komission on tarkoitus esittää neuvostolle vuonna 2011 eri maiden ohjelmasuunnittelukausien yhdenaikaistamiseksi. Komitea muistuttaa lisäksi, että kehitysavun koordinoimisen parantaminen on yksi kehitysavun tehostamista koskevassa Pariisin toimintaohjelmassa määritetyistä periaatteista ja osa kehityspolitiikkaa koskevaa eurooppalaista konsensusta, ja se kuuluu EU:n peruseriaatteisiin (Euroopan yhteisön perustamissopimus, Maastrichtissa tehty sopimus Euroopan unionista ja Lissabonin sopimus).

20. pahoittelee kuitenkin, ettei vihreässä kirjassa mainita toista koordinoimista täydentävää alaa, jolla on valtavat mahdollisuudet, nimittäin eurooppalaisten avunantajien työnjaon parantamista. Työnjakoa tulisi tarkastella myös sekä kansallisten avunantajien näkökulmasta että niiden ja valtiotasoa alempana olevien (alueellisten ja paikallisten) avunantajien välisten suhteiden näkökulmasta, kun otetaan huomioon niiden tärkeä rooli EU:n eri kehitysyhteistyöjärjestelmissä. Komitea kehottaakin komissiota luomaan paikallis- ja alueviranomaisten yhteyspisteitä EU:n ulkosuhdehallintoon ja komission kehitysyhteistyön pääosastoon sekä EU:ssa että kumppanimaisissa. Lisäksi komitean mielestä on välttämätöntä ottaa käyttöön erityinen rahoituslinja, joka olisi EU:n alue- ja paikallisyhteisöjen käytettävissä.

21. katsoo, että asianmukaisen työnjaon aikaansaamiseksi olisi toivottavaa, että vihreässä kirjassa kannatettaisiin sellaisen lähestymistavan sisällyttämistä EU:n kehitysapupolitiikkaan, joka ei perustuisi vain tavoitteisiin vaan myös toimijoihin ja niiden väliseen vastuunjakoon. Tässä lähestymistavassa tulisi tuoda esille paikallis- ja alueviranomaisten panos kehitysyhteistyöpolitiikan monipuolistamiseen ja tehostamiseen.

22. muistuttaa, että kehitysapu on vain yksi osatekijä niissä avunantajien julkisissa politiikoissa, joilla on vaikutuksia kumppanimaiden kehitysmahdollisuuksiin. Sen vuoksi julkisten politiikkojen johdonmukaisuuden lisääminen on EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan keskeinen tavoite. Se on myös laajalti tunnustettu EU:n periaate (Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa,

Maastrichtissa tehdystä sopimuksessa Euroopan unionista ja Lisabonin sopimuksessa). Komission vuotuiset kertomukset joissa arvioidaan jäsenvaltioiden (ja komission) edistymistä politiikkojen johdonmukaisuuden alakohtaisissa peruskysymyksissä, ovat arvokas väline edistyksen ja vastuuvollisuuden eteenpäin viemiseksi alalla. AK korostaa tässä yhteydessä yhteisen maatalouspolitiikan uudistusten jatkamisen merkitystä, jotta voidaan varmistaa, ettei politiikka ole unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden vastaista.

23. korostaa, että eurooppalaisten paikallisyhteisöjen ja avunsaajamaiden vastaavien tahojen väliset suhteet auttavat edistämään konkreettisesti Pariisin julistuksessa keskeisellä sijalla olevan omavastuullisuusperiaatteen toteutumista, jota ei tulisi jättää valtioiden väliseksi asiaksi.

24. painottaa tarvetta noudattaa unionin kaupallisten sopimusten perussääntöjä siten, että ei tehdä poikkeuksia kumppanimaista peräisin olevia tuotteita koskevien alkuperäsääntöjen vaatimuksiin, vaikka se olisi osa kumppanuussopimuksia. Sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan kohdistuvia mahdollisia haittoja, jotka liittyvät näihin sääntöihin tehtäviin poikkeuksiin, on arvioitava suhteessa mahdollisiin hyötyihin, joita näiden maiden kestäväälle kehitykselle voisi koitua yksinomaan paikallisesta tuotannosta.

25. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että budjettituki ei ole ihmelääke ja että näin ollen sen antamista tulisi edeltää kunkin maan olosuhteiden perinpohjainen arviointi. Komitea muistuttaa kuitenkin, että budjettituki on keino antaa kehitysapua, joka edistää avunantajien välistä koordinaatiota ja kumppanimaiden vastuullistamista. Näiden kahden tavoitteen tulisi tukea tämän keinon käyttämistä edellyttäen, että sille on olemassa asianmukaiset edellytykset.

26. toistaa olevansa kiinnostunut edistämään alueiden komitean ja Euroopan komission yhteistyötä hajautetun kehitysyhteistyöpolitiikan alalla. Komitea korostaa lisäksi tarvetta jatkaa ponnisteluja, jotta EU:n jäsenvaltiot ja niiden paikallis- ja alueyhteisöt hyödyntäisivät hajautetun yhteistyön atlasta, joka sisältää EU:n paikallis- ja alueviranomaisten rahoittamat kyseisen alan toimet. Komitea korostaa niin ikään hajautetun kehitysyhteistyön portaalin käyttökelpoisuutta, sillä se auttaa löytämään paremmin alan kumppanit, tehostamaan avustustoimintaa ja välttämään päällekkäisyyksiä.

27. katsoo, että EU:n on otettava paremmin huomioon paikallis- ja alueviranomaisten taloudellisen panoksen lisäksi se merkittävä lisäarvo, jonka alueet tai territoriot tuovat tietyille erityisalueille. Niiden hankkima kokemus ja tietämys aloilta, jotka tarjoavat unionin ulkopuolisten kumppanimaiden tarpeisiin mukautettuja ratkaisuja, tuovat näille alueille lisäarvoa kehitysyhteistyötä ajatellen sellaisilla aloilla kuin hallinnon lujittaminen, maankäyttö, peruskoulutus, pelastuspalvelu, maatalouden ja kalastuksen kautta kanavoituvaa elintarviketurvallisuus, uusiutuvat energialähteet, vesihuolto, ympäristö, meritieteet sekä kehitystar-

koituksiin sovellettava T&K. Tämä koskee erityisesti syrjäisimpiä alueita, aktiivirajoja ja EU:n maailmanlaajuisista edustusta; niiden avulla voidaan lisätä unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tehoa.

Kehitysyhteistyöpolitiikka osallistavan ja kestävä kasvun nopeuttajana

28. kannattaa tavoitetta, jonka mukaan kehitysavun tulee edistää kumppanimaiden osallistavaa ja kestävä kasvua. Komitea pahoittelee kuitenkin sitä, ettei vihreässä kirjassa tarkastella kahta tämän tavoitteen saavuttamiseen liittyvää keskeistä näkökohtaa. Ensimmäinen niistä liittyy tarpeeseen tukea edistyksen tulosten jakamista siten, että tulonjakoon sovelletaan yhteiskunnallisesti suotaviksi katsottavia oikeudenmukaisuuden muuttujia. Tietty oikeudenmukaisuuden taso on tarpeen, jotta voidaan taata vakaus, vakiinnuttaa instituutioita ja edistää yhteiskunnallisesti laajapohjaista kasvua. Toinen näkökohta liittyy tarpeeseen vahvistaa asianomaisten maiden verotuskapasiteettia ja torjua petoksia, pääomien pakenemista ja laittomia rahavirtoja, joiden vuoksi kehitysmaiden omia niukkoja resursseja joutuu hukkaan ja näin niiden kehitysmahdollisuudet heikenevät.

29. kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että kehitys on muutakin kuin kasvua: se edellyttää sosiaalisten saavutusten hyödyntämistä, instituutioiden vakauttamista ja asianomaisten maiden yhteiskunnallista ja tuotannollista muutosta. Tavoitteena tulisikin olla edistää sellaista osallistavaa ja kestävä kasvua, joka antaa sysäyksen alueen omalle kehitysprosessille.

30. korostaa tasa-arvon merkitystä kestävä kasvun toteuttamiseksi unionin kumppanuusmaissa. Uudistukset, joiden tavoitteena on antaa tytöille ja naisille mahdollisuus hyödyntää täyttää potentiaaliaan yhteiskunnassa – ilman syrjintää tai väkivallan uhkaa –, liittyvät perusluonteisen tärkeään kysymykseen ihmis-oikeuksista, ja ne ovat myös tehokkain tapa, jolla unionin kumppanuusmaat voivat kehittää talouttaan.

31. katsoo, että vakaiden ja legitimien instituutioiden luominen edellyttää, että painotetaan nykyistä enemmän jakamiseen liittyviä näkökohtia, jotka koskevat kasvun hedelmien ja mahdollisuuksien jakautumista sekä äänen kuuluville saamista kuskakin maassa. Samalla viedään eteenpäin hallinnon hajauttamisen prosesseja, jotka lähentävät instituutioita ja kansalaisia toisiinsa. Niinpä onkin vahvistettava kumppanimaiden paikallis- ja alueyhteisöjen hallinnointivalmiutta ottamalla osviittaa Taixin tai Erasmus-kaltaisista ohjelmista, mikä tehostaisi kehitysyhteistyövarojen käyttöä. Toisaalta komitea kehottaa komissiota käynnistämään alakohtaisen rahoitusavun ohjelmia, joilla helpotettaisiin kehitysmaiden paikallis- ja alueyhteisöjen mahdollisuutta hyödyntää resursseja.

32. toteaa, että yksi kehitysyhteistyön peruskysymyksistä on moitteeton peruskoulutuspolitiikka, ja kannustaa EU:ta toimimaan siten, että yksi sen harjoittaman kehitysyhteistyöpolitiikan pääsuuntaviivoista olisi yleissivistävän koulutuksen tukeminen kyseisissä maissa.

33. muistuttaa, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi tulee edistää ja tukea tarpeen mukaan hallinnon hajauttamisen prosesseja kumppanimaissa ja pyrkiä vahvistamaan toissijaisuusperiaate toimivaltuuksien jaossa. Hallinnon hajauttaminen on tarkoituksenmukainen keino valtioiden demokratisoimiseksi ja niiden juurruttamiseksi vakaammin yhteiskunnalliseen todellisuuteen. Se on myös edellytys sille, että kehitysprosessi kattaa maantieteellisesti koko alueen ja yhteiskunnan kaikki osa-alueet.

Kestävä kehitys

34. on tyytyväinen siihen, että vihreässä kirjassa tähdenne-tään ilmastonmuutoksen torjuntaan ja biologisen monimuotoi-suuden tukemiseen liittyviä näkökohtia kaikissa kestäväen kehi-tyksen strategioissa. Komitea muistuttaa kuitenkin, että ilmas-tonmuutos ja muut ympäristöhaasteet tarjoavat tietyille kehitys-maille mahdollisuuksia edistykseen niiden omien luonnon- ja ympäristövarojen hyödyntämisen pohjalta. Sitoumus, jonka EU teki Kööpenhaminassa ja vahvisti Cancunissa, tuo esiin, miten tärkeää on tarkastella kehitysprosessien tätä ulottuvuutta ja tu-kea kumppanimaiden pyrkimyksiä mukautua ilmastonmuutok-seen ja lieventää sitä.

35. pahoittelee tämän vuoksi, ettei vihreässä kirjassa esitetä kattavampaa näkemystä valtiotasoa alempien hallintotasojen (alue- ja paikallistason) roolista vakaan ympäristöstrategian laa-timisessa. Nämä hallintotasot ovat keskeisessä asemassa toteu-tettaessa vesi-, jäte- ja energiahuoltoa sekä haavoittuvan ympä-ristön suojelua koskevia kestäviä strategioita.

36. on yhtä mieltä siitä, että kunkin ekologisesti kestäväen kehi-tysstrategian keskeinen tekijä on asianomaisen maan omak-suma energiamalli. Tämän havainnon pohjalta on edistettävä uusiutuvien energialähteiden käyttöä. Komitea huomauttaa tä-hän liittyen, että EU:n kokemukset alalla voivat olla hyödyksi eräille kehitysmailla, ja toteaa samalla, että osalla niistä on eri-tyisvalmiudet tällaisten energialähteiden kehittämiseen.

37. ehdottaa, että yhteisohjelmien puitteissa allekirjoitetaan kunnanjohtajien ja alueiden kansainvälinen sopimus, joka antaisi piristysruiskeen kaikille kansalaisille, ja siihen liitettäisiin asian-mukainen erityisrahoitusväline.

38. kehottaa täydentämään energiamallin muuttamisen tavoit-tetta (uusiutuvien energialähteiden hyväksi) tavoitteella parantaa maan energiainfrastruktuuria ja heikoimmassa asemassa olevien väestöryhmien mahdollisuuksia energian saantiin asianmukaisin edellytyksin.

Maatalous ja ruokaturva

39. katsoo komission tavoin, että maaseudun kehittäminen ja ruokaturva ovat kehitysprosessin perusulottuvuuksia, sillä ne koskevat alaa, joka on keskeisessä asemassa köyhimpien maiden kasvuun ja taloudelliseen muutoksen prosesseissa ja joka luo edel-lytykset asianmukaisen ravinnon saantia koskevan perusoikeu-den käyttämiseksi. Tämä oikeus taas vaikuttaa ihmisten muihin oikeuksiin (kuten terveyteen, koulutukseen ja työhön) samoin kuin maiden autonomian asteeseen kansainvälisessä yhteisössä.

40. toteaa, että nykyinen kriisi on aiheuttanut raaka-aineiden, myös elintarvikkeiden, poikkeuksellisen hinnannousun, joka vai-kuttaa hyvin vakavasti köyhimpien ja erityisesti Saharan etelä-puolisen Afrikan maiden raaka-aineiden saantimahdollisuuksiin; monet niistä ovat elintarvikkeiden nettotuottajia. Komitea koros-taa, että sen vuoksi aiemmat yhteiskunnalliset saavutukset voivat heiketä huomattavasti.

41. katsoo, että tämä tilanne on seurausta neljästä tekijästä: i) suurten ja nopeasti kasvavien talouksien maiden aiheuttama kysynnän kasvu niiden lisätessä tämäntyyppisten tuotteiden massiivisia kansainvälisiä ostoja, ii) rikkaiden maiden riittämätön osallistuminen ja kehitysmaiden riittämättömät julkiset inves-toinnit maaseudun kehitykseen viime vuosina, iii) spekuloiden toiminta, sillä he näkevät näissä tuotteissa tuottolähteen varo-jensa talletuskohteena, ja iv) ympäristövahinkojen vaikutukset maaperän ja maatalouden tuottavuuteen.

42. kehottaa olemaan toistamatta menneisyyden virheitä EU:n kehitysyhteistyöpolitiikassa ja antamaan nykyistä enem-män painoarvoa kumppanimaiden maaseudun kehittämiseksi ja ruokaturvalle kansainvälisen avun strategioita määriteltäessä. Ko-mitea muistuttaa tähän liittyen, että EU:lla on runsaasti koke-musta maaseudun kehittämiseksi, maatalouspolitiikasta ja ruo-katurvasta, ja sitä voidaan hyödyntää kehitysmaiden auttamis-eksi.

43. kehottaa ottamaan myös tässä yhteydessä huomioon alu-eiden kapasiteetin ja kokemukset. Alue- ja paikallisviranomaisilla on kokemusta elintarviketoimitusten perusinfrastruktuurien suunnittelusta, maaperän tuottavuuden tutkimuksesta ja ympä-ristön olosuhteiden mukaisista viljelymenetelmistä, paikallisten haavoittuvien ekosysteemien hoitamisesta ja väestön elintarvike-huollon takaamissuunnitelmien tekemisestä. Näin ollen on tär-keää, että nämä toimijat osallistuvat EU:n kehitysyhteistyöpoli-tiikkaan ja saavat siinä asianmukaisen näkyvän roolin.

Bryssel 11. toukokuuta 2011

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO